

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO
DI SUA SANTITÀ GIOVANNI PAOLO II
IN CROAZIA

BEATIFICAZIONE DI SUOR MARIJA PROPETOGA ISUSA PETKOVIĆ

OMELIA DI GIOVANNI PAOLO II

Dubrovnik

Venerdì, 6 giugno 2003

1. »Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?« (Mk 10, 17), upita onaj mladić, koji jednom zgodom dođe pred Isusa te kleknu preda nj.

Draga braćo i sestre, i mi, koji smo se na ovaj bogoslužni skup sabrali kao učenici »dobroga Učitelja«, postavljamo mu danas isti upit kako bismo doznali *koji je to put što vodi u život vječni*.

Odgovor je jednostavan i izravan: »Izvršavaj zapovijedi!« I dođe k Onome koji je pravo vrelo istine i života. Sabran na ovo radosno slavlje, *puk dubrovački*, zajedno s hodočasnici pristiglima iz drugih dijelova Hrvatske, iz Bosne i Hercegovine, iz Crne Gore i drugih zemalja, sa strahopoštovanjem prihvaća poziv »dobroga Učitelja« te smjerno ište njegovu pomoć i njegovu milost kako bi na taj poziv mogao odgovoriti velikodušno i sa zalaganjem.

2. Predraga braćo i sestre, srdačno pozdravljam sve vas zajedno s vašim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, koji vas prate na vašemu putu kršćanskoga svjedočenja. Srdačan pozdrav biskupu ove biskupije *Želimiru Puljiću*, kojemu zahvaljujem na ljubaznim riječima koje mi je upravio, te navlastito *sestrama kćerima Milosrđa*, koje je utemeljila nova blaženica. S poštovanjem pozdravljam *građanske i vojne vlasti* te zahvaljujem njima i svima koji su radili kako bi se mogao ostvariti ovaj moj pohod.

Sjećajući se mojega predhodnika Pija IV., koji je ovdje bio nadbiskup, s radošću dođoh u ovaj stari i slavni grad Dubrovnik, što stoji ponosan na svoju povijest i na svoju baštinu slobode, pravde i *promaknuća općega dobra*, o čemu svjedoče u kamen upisane riječi nad vratima tvrđave svetoga Lovrijenca: *Non bene pro toto libertas venditur auro* («Sloboda se ne prodaje ni za sve blago svijeta»), i one na vratima Vijećnice u Kneževu dvoru: *Obliti privatorum, publica curate* («Zaboravite vlastite probitke i skrbite se za zajedničko dobro»).

Želja mi je da baština ljudskih i kršćanskim vrijednosti, što se je nagomilala tijekom minulih stoljeća, i dalje, uz Božju pomoć i pomoć vašega Parca, svetoga Vlaha, bude najdragocjenije blago puka ove zemlje.

3. »Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?« (Mk 10, 17). To je isto pitanje i [sestra Marija Propetoga Isusa](#) postavljala svojem Gospodinu sve od vremena kada je, kao djevojka u Blatu, na otoku Korčuli, zauzeto radila u župi i nastojala služiti bližnjemu u Društvu Dobroga Pastira, u Udrugi katoličkih majki, ili u Pučkoj kuhinji.

U njezinu je srcu odjeknuo jasan i razgovijetan odgovor: »Dođi i idi za mnom!« Osvojena Božjom ljubavlju, odlučila je zauvijek se posvetiti Bogu te ostvariti težnju da se posve preda duhovnome i materijalnome dobru najpotrebnijih. Osnovala je tako *Družbu kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda svetoga Franje*, koja ima jasnu zadaću »širiti i promicati, preko duhovnih i tjelesnih djela milosrđa, poznavanje Božje ljubavi«. Nisu nedostajale teškoće. Međutim, sestra je Marija neslomljivom odlučnošću išla naprijed, *prikazujući svoje patnje kao djela bogoštovlja* i podupirući svoje sestre riječju i primjerom. Četiri je desetljeća majčinski mudro upravljala svojom redovničkom zajednicom, otvorivši je misijskome radu u raznim zemljama Latinske Amerike.

4. Lik me blažene [Marije Propetoga Isusa](#) vodi k razmišljanju o svim hrvatskim ženama; o suprugama i sretnim majkama te o onima, koje su zauvijek obilježene tugom zbog gubitka koga iz svoje obitelji u strašnome ratu iz devedesetih godina prošloga stoljeća, ili pak zbog kakva drugoga gorkog događaja, koji ih je pogodio.

Mislim na tebe, ženo, jer svojom osjetljivošću, velikodušnošću i jakošću »obogaćuješ poimanje svijeta i pridonosiš punini istine o međuljudskim odnosima« (*Pismo ženama*, 2). Tebi je Bog povjerio na poseban način stvorenja, te si pozvana postati *nezamjenjiva podpora postojanju svake osobe*, posebno pak u krugu obitelji.

Vrtoglavi tijek suvremenoga ljudskog života može dovesti do zamagljenja i čak do gubitka onoga što je ljudsko. Možda je našem dobu kao ni jednomu drugom razdoblju povijesti potrebna »ona ' *umnost* ' žene, koja će jamčiti osjetljivost za čovjeka u svakoj prigodi« (*Mulieris dignitatem*, 30).

Hrvatske žene, svjesne svojega vrlo uzvišenoga poziva »supruge« i »majke«, *nastavite gledati na svaku osobu očima srca* te joj ići ususret i biti uza nju osjetljivošću, što je vlastita majčinskome

osjećaju. Vaša je nazočnost prijeko potrebna u obitelji, u društvu, u crkvenoj zajednici.

5. Na poseban način mislim na vas, *žene koje živite posvećenim životom poput Marije Petković* i koje ste prihvatile poziv na nasljedovanje Krista nepodijeljena srca, u čistoći, siromaštvu i poslušnosti.

Nemojte se umoriti vjerno odgovarajući na jedinu Ljubav vašega života. Naime, posvećeni život nije samo velikodušno zalaganje ljudskoga bića, nego je navlastito *odgovor na dar, koji dolazi s Neba* i koji traži da ga se prihvati nepodijeljena srca. Neka vas svakodnevno iskustvo nezaslužene Božje ljubavi prema vama potiče na posvemašnje darivanje vlastitoga života kroz služenje Crkvi i braći, predajući Bogu u ruke sav svoj život, svoju sadašnjost i svoju budućnost.

6. »Isus ga nato pogleda i zavoli« (Mk 10, 21). Očima punim nježnosti Bog gleda na onoga tko žudi ispuniti njegovu volju i ići njegovim putovima (usp. Ps 1, 1-3). Svatko je, naime, u skladu s vlastitim pozivom, pozvan *ostvarivati u sebi i oko sebe Božji naum*. U tu svrhu Duh Sveti čovjeka vjerna Bogu zaodijeva posvema »u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost« (Kol 3, 12). Jedino se, naime, na taj način može graditi ovozemni grad po uzoru na sliku onoga nebeskog.

Vaša kršćanska zajednica rasla i učvršćivala se u uzajamnome oprost, ljubavi i miru: to je prošnja, koju Papa danas upravlja Gospodinu za sve vas.

»I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu« (Kol 3, 17).

Njemu neka je slava u vijeke vjekova!

Dugo sam vremena želio posjetiti Dubrovnik. Ta se moja želja danas ispunila. Zahvaljujem Bogu na tome. Zahvaljujem i vama na ovom izvanrednom dočeku, na ovom bogoslužju, na ovim predivnim prirodnim ljepotama.

Sve vas blagoslivljam. Blagoslivljam vaše obitelji. Blagoslivljam mlade kojima velim: "Hrabro". Blagoslivljam djecu i bolesnike.

Neka Bog blagoslovi rodno mjesto nove blaženice, grad Dubrovnik i cijelu Hrvatsku.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana